

Ács István

Az életöröm művésze.

Így vall önmagáról: „1959-ben születtem Marosvásárhelyen. 1974 és 1980 között a marosvásárhelyi képzőművészeti középiskolát, 1984-ben a grafika szakot végeztem a kolozsvári Ion Andreescu Képzőművészeti Főiskolán. Tanárait voltak Horváth Nica és Feszt László. Kedves évfolyamtársaim: Miklós Dénes, Miklós Árpád és Lukács Mária.

1990-től Svédországban élek.

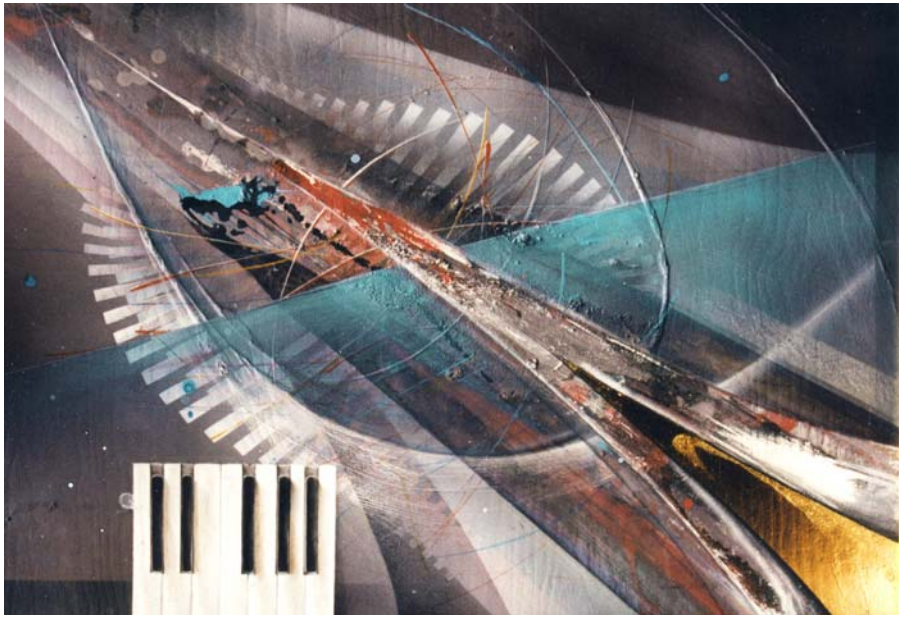
Kapcsolatom a művészettel régi és remélhetőleg végleges. Számomra a megismerésnek különös formája a művészet, amelyben a kérdések és az esetleges válaszok is intuitív módon az alkotás által, és az alkotás folyamatában fogalmazódnak meg. A kreatív folyamat pedig olyan, mint a tudatos felfedező utazás, melyben az évek folyamán kialakult eszköztárral, repertoárral (harmónia, érzékenység, vizuális költőiesség) megpróbálom kérdéseimmel feszegetni, amelyek a világról és az emberi sors misztériumáról szólnak.

A művész elvárása, hogy a világ változtassa vizuális látásmódját, az egyetemes látásmód megközelítésével a lélek belső harmonikáinak megsejtésével az új ember kialakítása érdekében.”

A világban végbemenő digitális forradalom határkövet jelent az új emberi lét megfogalmazásában.

Ebben a folyamatban Ács István pozitív igenlése válasz a bonyolult lelki folyamatok kihívásaira. Művészetének nyelve egyetemes, kozmikus. Látásmódja monumentális, a lélek tükröződik a porszemben és a végtelenben. Megáll az idő és a tér, a világegyetem istenképe fogalmazódik meg munkáiban.

Kasza Imre

Ács István: Hangok (vegyestechnika / farost 70 x 50 cm)

Ács István színes munkái a Képtár mellékletben.

Ács István: Fönix (photoshop, 3d studiomax)